початкової школи до формування предметно-перетворювальної компетентності учнів. *Теорія і практика професійної майстерності в умовах цілежиттєвого навчання*: монографія / за ред. О. А. Дубасенюк. Житомир, 2016. С. 376–393.
6. Міненок А. О. Професійний саморозвиток майбутнього вчителя початкової школи : теорія і практика: монографія. Київ, 2015. 412 с.
7. Прасов Н. О. Особливості підготовки майбутніх вчителів початкових класів в умовах застосування кредитно-трансферної системи організації навчального процесу. *Науковий вісник МДУ імені В. О. Сухомлинського.* Миколаїв, 2011. Вип. 1(33). С. 116–119.
8. Самолюк Н., Швець М. Актуальність і проблемність дистанційного навчання. *Національного університету водного господарства та природокористування.* Рівне, 2013. С. 91–99.

Анастасія Могиленко

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ОЗДОРОВЛЕННЯ УЧНІВ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ

Вивчення математики у школі відіграє важливу роль. Завдяки математиці в учнів виховуються такі якості, як посилення логічного мислення, можливість швидкого і правильного прийняття рішень. Розв’язання даної проблеми можливе завдяки застосуванню активних та інтерактивних технологій навчання, що сприяють розвитку навичок формування здорового способу життя та пізнавальних інтересів учнів.

Мета інтерактивного навчання спрямовується на те, що освітній процес відбувається за умови постійної взаємодії всіх учнів. Це спів навчання, взаємо навчання, де і учень, і вчитель є рівноправними, рівнозначними суб’єктами навчання [1].

В наш час як теоретична так і практична педагогіка характеризується переосмисленням й зміною багатьох поглядів і підходів, відмовою від деяких застарілих традицій і стереотипів. Сьогодення потребує від педагога – практика високого професіоналізму, володіння сучасними технологіями навчання та виховання, бажання та вміння постійно вчитися та самовдосконалюватися [2].

Не можна навчити людину в супереч її волі, тому єдиний вихід для нас, вчителів, – пробудити інтерес до навчання, зацікавити учнів. Підняти кожного учня з категорії людини, яку навчають до категорії колеги по процесу навчання – особистості, яка навчається, набуває досвіду. Інноваційна діяльність розглядається як перехід системи з одного стану в інший, що забезпечує підвищення якості освіти. Введення нових

технологій вносить радикальні зміни в систему освіти: раніше її центром був вчитель, а тепер – учень. Це дає можливість кожному учневі навчатися у відповідному для нього темпі і на тому рівні, який відповідає його здібностям. Задача вчителя полягає у формуванні ключових предметних компетентності учнів під час вивчення математики [3].

Однією з основних інноваційних методик оздоровлення учнів є кольоротерапія. Кольорова терапія − інноваційна методика оздоровлення людини за допомогою використання кольорів.

Кольоротерапія – це цілеспрямований вплив кольором на самопочуття, фізіологію людини; активізація кольором діяльності органів і систем; метод психологічного лікування з метою розслаблення, зняття стресів, підняття настрою та тонусу за допомогою кольорів.

Для успішного використання методу кольоротерапії необхідно знати, як діє певний колір на людину.

Умовно можна виділити три рівні використання кольоротерапії у педагогічній діяльності:

– Організаційні можливості кольору (система освітлення та кольорове оформлення інтер'єру приміщення).
– Педагогічні та діагностичні можливості кольору (діагностика психічних станів, навчання, розвиток, виховання учнів,).
– Реабілітаційні можливості кольору (оздоровлення, лікування, психологічний колорит).

На уроках математики можна також використовувати кольоротерапію, якщо потрібно зняти зорову втому учнів. Для цього слід скористатися картками зеленого та блакитного кольору. Достатньо учням 2 хвилини подивитися на ці насичені кольори – і зникає напруження очей.

Також слід пам'ятати про особливе значення яке відіграє колір наочності на уроці математики. Червоний колір звертає увагу учнів на головне, підсилює активність на уроці, але цей колір слід використовувати лише для окремих випадків. Так, якщо учитель виготовляє таблиці, картки і використовує при цьому багато червоного кольору, учень навпаки не схоче ці знання засвоювати. Тому тільки найголовніші фрази, формули, теореми мають бути виділені червоним, а інша інформація-іншими кольорами.

Для прикладу учням можна запропонувати вправу «Хмаринки кольоринки».

Мета: заспокоєння дітей.

Обладнання: Кольорові олівці, фломастери, папір.

Хід вправи: Протягом 4–5 хв. діти роблять олівцями, фломастерами довільні малюнки. Це можуть бути кути, лінії, відрізки, геометричні фігури, квіти і т.д. Такі вправи заспокоюють дитину, дають змогу відпочити та отримати позитивні емоції.

Використання інноваційних технологій викликає позитивний інтерес до математики як науки, учні замислюються над перспективами її розвитку. В результаті впровадження інноваційних технологій на уроках математики ми впевнилися, що вони сприяють створенню умов для розвитку особистості учня, а особливо формування здорового способу життя підростаючого покоління і це є найбільш ефективним шляхом формування гармонійної особистості в цілому.

Список використаних джерел

1. Жалдак М. І. Комп'ютер на уроках математики. – Київ, 1997. – 307 с.
2. Жалдак М. І. Комп'ютер на уроках геометрії. – Київ, 2000. – 172 с.
3. Дидактичні ігри на уроках математики. 5–6 класи / уклад. І. С. Маркова. – Х.: Вид. група «Основа», 2006. – 128 с.

Ірина Мосійчук

ОБДАРОВАНІСТЬ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЯК ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА

Проблема розвитку інтелектуального потенціалу суспільства є однією з найбільш складних в освітній політиці України, оскільки лише істинно талановиті особистості в змозі вирішити ті глобальні завдання, що стоять перед суспільством. Формуванням обдарованої дитини необхідно займатися з дошкільної ланки освіти, адже чим швидше розпочати роботу щодо створення умов для розвитку обдарованості, тим вища її ефективність.

У сучасній психології на основі слова «обдарованість» створено два терміни: «обдаровані діти» і «дитяча обдарованість». О. Савенков терміном «обдаровані діти» позначає особливу групу дітей, що випереджають однолітків у розвитку. Термін «дитяча обдарованість», навпаки, не припускає селекції, а вказує на те, що кожна людина має певний інтелектуально-творчий потенціал [4].

Питанням обдарованості дітей займається багато вчених. Відомі дослідження в галузі психології творчої обдарованості американців Дж. Гілфорда, П. Торренса, Ф. Баррона, К. Тейлора. На основі ідей психологів Дж. Керрола і Б. Блума їхні послідовники розробили методику навчання обдарованих дітей. Сучасні зарубіжні науковці продовжують поглиблювати теорії класиків, визначаючи, що обдарованість – це не тільки інтелект, не тільки «творчість», а і певна мотивація. Це комплекс, що містить всі три характеристики [1].

Проблемі обдарованості присвятили наукові дослідження вітчизняні психологи: Д. Богоявленська, Н. Лейтес, Б. Ананьєв, О. Леонтьєв,